

De staonde snoek

Hendrik Roodbeen de vroegere gemeente booi van Dojewert, stond tegen Hent van de gruuvoorziening op het gemeentehuis heevigst op te scheppe, dat tie aoldenaors goed kon schiete mit een weindbuks. Hent see da kum goed uit, der zat nammelijk een snoek in de vijver vur ut gemeente huis. Die snoek was der dur een paar kwajonges in gegoid. Die snoek vrat de goudvisse en aandere biesjes op in de vijver. Henderik see tegen Hent adde um wir zie stoon die snoek, dan roep mij mar, ik zurg da ik dan de buks bij me he. Wa dee Hent, die haolde een snoek uit de strang in Dojewert, bond um dood op een stukske. En plaatste um net onder waoter in de vijver. Hij ging naor ut gemeente huis um Hendrik de te roepe, da tie de snoek zag staon. Hendrik vol ornaat naor de vijver en ja hur daar stond de snoek. Hendrik her zeker dartig kogels verschoten mar de snoek bleef staon. Toen kwam tie der achter da tie bij de neus waar genome, daar baolde Hendrik goed van, waant der ware inmiddels een hoop umstaonders um te kijke wa tie aon ut doen was. De levindige snoek bleef ongedeerd en lefde nog lang en gelukkig.

Pitje